

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Primterra Business”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Casei de Comerț „Norvid-Grup” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Dumitru Pavel împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Primterra Business” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016

c o n s t a t ă :

La data de 12 martie 2015, reprezentantul Casei de Comerț „Norvid-Grup” Societate cu Răspundere Limitată, (în continuare – „Norvid Grup” SRL), avocatul Dumitru Pavel a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Primterra Business” (în continuare – ÎCS „Primterra Business” SRL) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 09 decembrie 2014 a încheiat cu „Primterra Business” SRL un contract de vânzare-cumpărare, prin care a vândut sare ultimei în sumă totală de 54000 de lei, iar în baza facturii nr.FA3512069 din 06 ianuarie 2015, marfa fiind recepționată de pîrît.

Menționează că, potrivit pct.3.1. din contractul nominalizat, prețul contractului urma să fie achitat de pîrît în termen de 21 de zile lucrătoare de la data expedierii mărfii, suma nefiind achitată de „Primterra Business” SRL.

Susține că, la data de 19 februarie 2015 în adresa pîrîtilui a fost expediată cererea prealabilă, prin care a solicitat achitarea sumei datorate și penalităților aferente în sumă totală de 61020 de lei pînă la data de 06 martie 2015, obligație neexecutată.

În urma modificării cuantumului pretențiilor, solicită admiterea cererii, încasarea din contul „Primterra Business” SRL a sumei de 54000 de lei cu titlu de datorie, a sumei de 150660 de lei cu titlu de penalitate, a cheltuielilor de judecată ce constau din plata taxei de stat în mărime de 2122,20 de lei, pentru asistență juridică în sumă de 5000 de lei și de executare a sechestrului în mărime de 2562,90 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 s-a admis acțiunea, s-a încasat de la „Primterra Business” SRL în beneficiul „Norvid Grup” SRL prețul contractului în mărime de 54000 de lei, penalitatea în sumă de 150660 de

lei, cheltuielile de judecată în sumă de 9685,10 lei ce constituie suma de 2122,20 de lei pentru plata taxei de stat, suma de 5000 de lei cheltuielile pentru asistență juridică și suma de 2562,90 de lei pentru cheltuielile de executare.

Prima instanță a reținut că, „Norvid Grup” SRL și-a executat obligațiile contractuale la data de 06 ianuarie 2015, iar pîrîtul „Primterra Business” SRL urma să achite prețul contractului în termen de 21 de zile lucrătoare, termen care a expirat la data de 06 februarie 2015, cu atît mai mult că pîrîtul recunoaște datoria sumei de 54000 de lei.

Prima instanță a mai conchis că, pîrîtul nu a prezentat probe privind reducerea clauzei penale stabilite în contract la pct.3.2, în condițiile art.630 alin.(1) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016 s-a respins cererea repetată de amînare a procesului depusă de „Primterra Business” SRL, s-a admis apelul declarat de „Primterra Business” SRL, s-a modificat hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 în partea încasării penalității de la „Primterra Business” SRL în beneficiul „Norvid Grup” SRL, micșorînd penalitatea aplicată de la 150660 de lei pînă la suma de 80000 de lei, în rest s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, penalitatea pentru 6 luni de întîrziere constituie suma de 97200 de lei, iar aceasta este disproporționată cu datoria contractuală în sumă de 54000 de lei. Totodată, instanța de apel a conchis că, circumstanțele cu privire la durata neexecutării obligației de bază, procentul excesiv de înalt al penalității, proporționalitatea dintre clauza penală și datoria restantă constituie criterii ce permite reducerea clauzei penale pînă la suma de 80000 de lei.

La data de 29 iunie 2016, „Primterra Business” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii de admitere parțială a acțiunii.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt ale pricinii invocînd că instanțele inferioare nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, deoarece suma penalității este mai mare decît suma datoriei, fiind disproporționat de mare față de datoria de bază și excesivă, făcînd referire la dispozițiile art.630 alin.(1) din Codul civil și la explicațiile pct.8 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 24 decembrie 2010.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 10 mai 2016 (f.d.156-160), iar cererea de recurs fiind depusă la data de 29 iunie 2016 (f.d.170-174), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile recurentului precum că, suma penalității este mai mare decât suma datoriei, fiind disproporționat de mare față de datoria de bază și excesivă, făcînd referire la dispozițiile art.630 alin.(1) din Codul civil și la explicațiile pct.8 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 24 decembrie 2010, nu pot fi reținute, or instanța de apel stabilind proporționalitatea dintre clauza penală și prejudiciile recurentului a examinat toate circumstanțele prin prisma art.630 alin.(1) din Codul civil, iar probarea determinării întinderii prejudiciilor suportate de către recurent este pusă în seama ultimului.

Mai mult, explicațiile pct.8 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 24 decembrie 2010 au caracter consultativ și nu pot constitui baza formală a hotărîrilor judecătorești, pentru că nu sunt izvor oficial de drept.

Respectiv, instanțele inferioare au examinat toate circumstanțele importante ale pricinii prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiind în raport cu dispozițiile art. 118 din Codul de procedură civilă, dînd o apreciere justă tuturor împrejurărilor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității hotărîrilor contestate.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Primterra Business”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Primterra Business” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan